

venskem Štajerju nastavlja sodniki in notari nemške narodnosti, nezmožni slovenščine;

3. Pri konečnem sklepanju trgovinske pogodbe z Laškimi se ne sme carina za uvoz laških vin znižati pod 20 gl. v zlatu;

4. Popraviti se mora dozajšna gorostasna volilna krivica s tem, da se vpelja splošna, enaka, direktna in tajna volilna pravica;

5. Povabijo se vse občine v brežiškem in sevniškem okraju, da uradujejo samo v slovenskem jeziku in zahtevajo od vseh političnih in sodnijskih oblasti, da se jim dopošiljajo samo-le slovenski dopisi. Naj občine tem oblastnim naznanijo, da bodo drugojezične dopise vpošiljale c. kr. namestniki v Gradec v prestavo na slovenski jezik;

6. Naj se dela na to, da se krivična postava zastran volitve v okrajni zastop spremeni tako, da vsaka izmed 4 skupin voli stevilo okrajnih odbornikov po razmerju davka, ki ga plačuje.

Predsednik se še enkrat iskreno zahvaljuje, da so moze v tolikem številu došli k shodu, nekateri od silno daleč ter s trikratnim živijo-klicem na presvitlega cesarja in sv. Očeta z navadnim krščanskim pozdravom zaključili ta lep društveni shod.

Politični shod pri Sv. Roprtu v Slov. gor.

Zadnje nedeljo, dne 17. t. m. je priredilo politično društvo za lenarški okraj političen shod v stari šoli pri Sv. Roprtu, ki se je tako dobro obnesel in bil tako dobro obiskan, da sme biti društvo na ta uspeh jako ponosno. Zbralo se je čez 200 kmetov. Ob pol četrti uri popoldne se je otvoril shod, kateremu je bil izvoljen jednoglasno za predsednika zavedni župan iz Sp. Voličine g. Kmetič. Nato je nastopil naš vrli poslanec kmet Roškar, ki je pozdravil s prisrčnimi besedami svoje volilce in kmetske sotovariše. Poročal je o dežel. zboru, o novem volilnem redu in o četrti skupini. Razpravljal je o nadaljevalnih tečajih, odpisu davka, brezobrestnem posojilu, o zavarovalnici in živinoreji. Svoj govor je končal z lepim stavkom: V vseh rečeh pa ne pozabimo na Boga! Svoj izvrstni govor je končal četrta na 5. uro. Žel je občno odobravanje. Izrekla se mu je soglasno zaupnica, kakor tudi drugim slov. poslancem v deželnem zboru. O poslancu Roškarju je vladala splošna sodba: On ni samo iz nas, ampak tudi za nas. S takim poslancem nismo samo zadovoljni, ampak na

s posebno lepo slovesnostjo. — A smrt mu je onemogočila spolnitev teh besed.

Ko so l. 1887. umrli župnik markovski, blagi g. J. Bezjak, želeli so pokojni g. proš ptujski, g. Modrinjak, ki so bili že kot rojen Središčan pa tudi kot osebn prijatelj g. Slekovcu zelo naklonjeni, naj prosijo zdaj za župnijo. Nerad je zapustil g. Slekovec svoje ljubljene Lovrenčane, a gosp. proštu tudi ni mogel odreči želje. Zato se preseli dne 18. dec. 1887 k Sv. Marku. Bil je uprav kvaterni četrtek, ko se popoldne ob 3. uri pripelje na novi kraj blagonosnega delovanja. Pač menda ni slutila tedaj njegova duša, da bode položeno že 15 let pozneje, uprav kvaterni četrtek ob 3. uri popoldne utrjeno mrtvo truplo v hladno zemljičo.

Življenje župnika g. Slekovca je bilo tiho in skromno, a neutrudno delovanje zvestega hlapca Gospodovega, a tudi zvestega sina majke Slave.

Živel je po načelu onega modrijana, ki si je razdelil svoje delo tako-le: Pred vsem delaj to, kar je potrebno, potem to, kar je koristno in slednjič to, kar je prijetno.

Kot župnik se je trudil pred vsem, poučiti svoje vernike z globoko premišljenimi in poljudnimi pridigami. Rad je vporabljal tudi Slomšekove pridige; sploh je bil g. Slekovec imeniten govornik, ki je vedel zadeti

njega smo ponosni! — Nato so sledila razna vprašanja in govori. Posebno se je grajala nepravilna razdelitev trt. Urednik g. Korošec se je brzojavno opravičil, ker je bil v Mariboru zadržan. Sprejele so se sledeče resolucije enoglasno:

1. Politični shod pri sv. Roprtu v Slov. gor. izreka nezaupnico vladi ministrskega predsednika pl. Körberja, ki neprestano dela najhujše krivice Slovincem ter tepta nam v zakonih zajamčene pravice, posebno na Štajerskem in Koroškem — in terja od slov. poslancev, da z vso odločnostjo in brezobzirnostjo osvetlujejo v deželnem in državnem zboru, pa tudi med ljudstvom slovenskim to nečuvno postopanje vlade in vladnih organov.

2. Shod opozarja visoko vlado na postopanje nemško-nacijonalnega nadkomisarja pl. Loranga, naj istega pouči, kako mu je postopati v ces. kr. glavarstvu, ki šteje več nego $\frac{7}{8}$ slovenskega prebivalstva, ker Slovenci ne bomo več mirno gledali, kako že vsakdo zaničuje nas in naše pravice.

3. Shod protestuje proti nepravilnemu ravnanju dež. odbora pri razdeljevanju trt in prosi dež. odbornika Robiča, da za vedno prepreči vinogradnikom-kmetom naravnost pogubno tiho razdeljevanje trt na graščake in bogataše. Deželni odbor naj ne išče dobička pri svojih trtnicah, nego naj v resnici podpira ubogo ljudstvo v vinorodnih krajih.

4. Zborovalci se zgražajo nad dejstvom, da se štajerski c. kr. namestnik grof Clary še ni naučil slovenskega jezika kot jezika tretjine štajerskega prebivalstva, — da so slov. deželni poslanci toliko pohlevni, da niso terjali, da pri otvoritvi dež. zbora spregovorita c. kr. namestnik in deželni glavar vsakokrat tudi v slovenskem jeziku, ter da nemško-nacijonalna večina še vedno popolnoma prezira slovensko manjšino. Zato terjajo upravno delitev slovenskega ljudstva na Štajerskem le v geslu: »Proč od Gradca! Proč od krivičnih Nemcev!«

5. Zborovalci naj se strogo drže v vsakem oziru našega rešilnega gesla: »Svoji k svojim!«

6. Shod opozarja vse višje in nižje urade na Južnem Štajerskem, ki so v slovenskih rokah, naj se vendar enkrat zavejo, da je slovenščina ravnopravna z nemščino in da njej gre na slovenski zemlji prvo mesto. Če sami ne bomo spoštovali in upoštevali materinega jezika, kako naj potem terjamo, da ga naj spoštujejo tujci. Škandal je, da morajo slovenske redoljube v raznih službah še na to opozarjati politični shodi med ljudstvom.

pravo struno v srcu človeškem. Najlepše so bile pridige o Materi božji in o Najsvetejšem Reš. Telesu. Videlo se je gospodu, da jim gre od srca in take besede so našle tudi pot k srcu, da se je marsikrat porosilo slehernu oko v cerkvi. Kolikor mogoče je opravljal g. Slekovec tudi krščanski nauk. Kako sprtno so vedeli gospod razlagati nauk sv. vere, temu dokaz je bila polna cerkev, kadar koli je bil oznanjen krščanski nauk.

Največjo skrb je imel gosp. Slekovec za mlade zaročence. Sprejemal jih je k posebnemu nauku, ki je uavadno trajal po 2 do 3 ure, a bil tako lep, da so nadepolni zaročenci včasih le siloma odšli iz hiše. »To je moje edino upanje, sko bodo stariši boljši, bodo tudi časi in ljudje boljši«, djal je gospod večkrat, »zato mi ni žal truda, četudi sem ves upehan.«

Največ pa se je trudil blagi pokojnik v spovednici, ki je bila prava delavnica gosp. Slekovca. Radi so hodili ljudje h gospodu k spovedi, pa tudi g. Slekovec se je radoval najbolj, če je imel mnogo obhajancev zlasti o sopraznikih, slehno nedeljo, pred vsem pa o Marijinih praznikih. Zanimalo ga je stevilo in zapisoval si je dan na dan, koliko jih je spovedal, da je imel koncem leta pregled opravljenega dela. Ko se je zvedelo, da so g. Slekovec na mrtvaški postelji, pravi neka

7. Shod opominja Slovence na Kranjskem, naj vendar store korake, da si osnujejo slovenske meščanske šole, da bodo tudi višje gimnazije in realke slovenske, da bomo po njih vzgledu tem lažje terjali isto tudi obmejni Slovinci.

8. Zborovalci so trdno prepričani, da bo le tedaj mogel vspešno napredovati slovenski narod na vseh poljih, ko bo imel nižje in višje šole s slovenskim učnim jezikom: Zato terjajo sloven. meščanske, obrtne in gospodarske šole, slovenske gimnazije, slovensko realko, slovensko vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani. Avstrija se mora federativno preosnovati, vsaka narodnost mora dobiti svojo samoupravo. Slovincem napočijo boljši časi še le tedaj, ko bo združevala vse Slovence upravna pokrajina — Slovenija.

Shod se je zaključil z »živijo« klici na našega presvitlega cesarja. Udeleženci so se razšli s trdnim zaupanjem, da bodo Slovenske gorice v resnici kmalu slovenske.

Politični ogled.

Na Koroškem primankuje posvetnih delavcev za slovensko narodno stvar. Da se temu opomore, ustanovil se je ravnokar v Gradcu stalni odbor, ki ima namen, nabirati narodni sklad, s katerim se bodo podpirali koroški visokošolci. Mnogo uspeha! — Še par zmag koroških Slovencev nam priobčuje brzojav. Na Tolstem vrhu v velikovškem okraju so zmagali Slovenci pri občinskih volitvah v vseh treh razredih. Istotako v veliki občini Bekstanj pri Beljaku. V Pokrčah pa je prišlo v odbor tudi pet zanesljivih slovenskih mož, med njimi gosp. župnik Št. Bayer. Tudi na Koroškem gre slovenska stvar naprej!

Boris Sarafov, vodja makedonskih vstavev, je prišel na svojem potovanju po svetu, kjer skuša pridobiti prijateljev in pomoči za zatirane Makedonce, minule dni tudi v Rim. General Garibaldi, ki je že enkrat ponudil Makedoncem svojo pomoč, bo stopil s Sarafovom v zvezo. V Rimu se je Sarafov izrazil, da s preosnovo, zahtevano od Avstrije in Rusije, ne pridejo do cilja. Tudi v žandarmeriji pod poveljstvom italijanskega generala Sarafov nima nobenega zaupanja. Ako ne bodo vse velevlasti dosegle samostojnosti Makedonije, bo spomladi vstaja s podvojeno silo izbruhnila. Iz Rima se poda Sarafov v Novi York v Ameriko.

Nova vojska? Še vedno ni izgubljena nada, da bi se Rusija in Japonska mirnim potom ne sporazumeli. Ruski car je baje japonskemu poslaniku izrazil svojo odločno

ženica med drugim: »Gospod so pač vedeli tako potolažiti, da malokdo tak.« Pa tudi res. Kar se bere v životopisu blaž. Klementa Hofbauerja, to velja tudi o g. Slekovcu. »Bili so blagohoten, prijazen in resen spovednik. Kdor se ni upal drugam, komu je bilo prav tesno pri srcu, naj si je kdo privlekel težko butaro na srcu seboj, naj si je bil potreben tolažbe ali dobrega sveta v važni zadevi — pokleknil je poln zaupanja k njegovim spovednici. Znal je povedati v treh besedah več nego se naučiš iz cele knjige.«

G. Slekovec je imel pa tudi veliko skrb za lepoto hiše božje. Bilo mu je to največje veselje. (Dalje prihodnjič.)

M.

Smešničar.

Nalezljiva bolezen. Šolski nadzornik pride po zimi v šolskem času v neko vas in najde, da se mnogo šolske mladine po ledu drsa. »Zakaj pa ne greste v šolo?« vpraša začudeno gospod nadzornik. Enoglasno odgovorijo vsi: »Ne smemo, imamo špičke!«